

Radostalka

účastníků zájezdu
aneb Putování ve výročním roce

Jak to probíhalo

- Zájezd proběhl od 19.3. do 25.3.
- Vyjeli jsme ve 14:00 z vlakového nádraží.
- Do Londýna i zpět jsme jeli autobusem a trajektem.
- Jeli jsme přes Německo, Nizozemsko, Belgii a Francii.
- Bydleli jsme v rodinách.

19.3.

- Ve 14 hodin začala naše dlouhá cesta do Londýna.

Jak to probíhalo

20.3.

V ranních hodinách jsme se nalodili na trajekt, který nás převezl přes kanál La Manche z Calais do Doveru, kde nás přivítaly Bílé útesy. Naše první londýnská cesta vedla k O2 aréně, od které jsme se

ze stanice North Greenwich metrem dopravili k Buckinghamskému paláci, kde jsme sice nepotkali krále Karla III., ale alespoň jsme viděli střídání královské gardy. Od sídla britských panovníků jsme se přesunuli do Muzea voskových figurín Madame

Tussauds, kde jsme potkali spoustu významných osobností. Když jsme opustili muzeum, šli jsme na Trafalgarské náměstí a pak k Westminsteru, kde jsme viděli Alžbětinskou věž, která ukrývá 13,7 tunový zvon Big Ben. Naší další zastávkou byla projížďka na Londýnském oku, ze kterého jsme měli překrásný výhled na celý Londýn. Poté nás čekala jen další jízda lodí a nakonec první setkání s našimi rodinami.

Jak to probíhalo

21.3.

První noc u nové rodiny všichni ve zdraví přežili a mohl začít druhý den. Ten začal cestou do Eastbourne na Bílé útesy, někteří z nás se dokonce i vykouпали. Poté jsme se vydali do města Brighton, navštívili jsme zde pohyblivou vyhlídkovou věž Brighton i360, která nám poskytla výhled na celý Brighton. Dále nás čekala procházka po Brightonu zakončená molem Brighton Palace Pier, který slouží jako zábavní park. Pak už nás čekal jenom návrat do hostitelských rodin a druhá noc v Londýně.

22.3.

Čtvrtý den jsme navštívili Stonehenge, kde jsme viděli veliké kameny, ke kterým se vážou různé zajímavé teorie. Poté jsme jeli prozkoumat město Salisbury, kde se nachází katedrála Panny Marie, která se, se svými 123 metry, pyšní jako nejvyšší kostelní věž ve Velké Británii.

Jak to probíhalo

4

23.3.

Tento den jsme strávili v Oxfordu a Windsoru. V Oxfordu jsme si prošli celé univerzitní město, a dokonce nám přibyla spousta nových vědomostí, když jsme proběhli pod Hertfordským mostem a získali vědomosti všech studentů Oxfordu.

Bohužel jsme vědomosti vzápětí ztratili, protože jsme se museli vrátit zpět. Druhá zastávka vedla do Windsoru, kde jsme si z dálky prohlédli hrad Windsor a poté zbytek města. Navštívili jsme školu Eton College, kterou například vystudovali princové William a Harry. Poté nám nezbývalo nic jiného, než se vydat na poslední noc do svých náhradních rodin.

Jak to probíhalo

24.3.

Poslední den pobytu jsme strávili celý v Londýně. Naše první kroky opět vedly k O2 aréně, od které jsme se přesunuli k Millennium Bridge, otevřenému 10.6.2000, který jsme přešli a kolem Katedrály svatého Pavla jsme se dostali až k Bank of England. Dále jsme zamířili přes centrum Londýna k londýnskému Toweru, kde jsme si prohlédli britské korunovační koruny a havrany, o které se starají speciální strážníci. Legenda praví, že až z Toweru odletí havrani, nastane konec monarchie. Z Toweru jsme se přesunuli na tržnici, ze které jsme se vrátili metrem zpět k O2 aréně, odkud začala cesta zpět do České republiky.

25.3.

V odpoledních hodinách jsme se vrátili zpět do Českého Krumlova.

Pondělí 20.3.

6

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou 7

Jak jste si užila zájezd?

Užila jsem si ho moc, musím se přiznat, že tam ale byly situace, které bych si přála, aby se radši nestaly, ale nemluvím o ničem konkrétním. Líbilo se mi moc, protože jsem díky tomu, že jsem vyrazila s vámi, měla možnost se podívat i na místa, kde jsem já sama nikdy nebyla. Častokrát jsem byla i příjemně překvapena vaším chováním, což bylo jediné plus.

Jak moc je složité takový zájezd zařídit?

Důležité je se rozhodnout a zkrátka se do toho pustit. Měla jsem možnost spolupracovat s již ověřenou cestovní kanceláří, která nikdy, podle slov učitelů, kteří absolvovali zájezd v minulosti, nezklamala. Díky tomu, že jsem s pánem, který cestovní kancelář vede, několikrát mluvila a měla jsem z toho dobrý pocit, na mě zbývala organizace v rámci naší školy. Tím myslím komunikovat s rodiči a s vámi žáky. Někdy to bylo těžší, někdy fajn, ale to je normální. Z mého pohledu to tak těžké není, jen to zabere hodně času. A velmi důležité je odhodlání.

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou 8

Co je nejsložitější?

Nejsložitější? No, to nejde úplně říct. Asi zajistit, aby všechno fungovalo, aby to všechno běželo dobře, aby se nám někde něco nezaseklo po cestě. Co se týče plateb a nějakých možných obav ze strany žáků nebo rodičů, tak s tím se poprat vnímám jako nejsložitější, jinak to jsou úkony, které když člověk dostane na starost, tak je prostě splní a hotovo.

Vy jste bylo v Londýně již několikrát, je to pro vás stále tak lákavé jako poprvé?

Určitě, protože je mi tam vždycky hrozně dobře, Londýn označuji jako můj druhý domov. Kdybych si měla vybrat, kde bych chtěla žít, tak bych si asi vybrala Londýn. Mám pocit, že při každé návštěvě vidím nová místa nebo alespoň nějaká zákoutí, drobné odchylky, což se mi koneckonců splnilo i tentokrát, zase jsem měla možnost vidět jiné. Londýn je obrovské město, to víme. Víš, kolik má obyvatel, pamatuješ si? **8 000 000?** Něco takového, přesně tak, takže lze vždycky najít místo, kde jsi ještě nebyl. Takže to se mi daří, i když to neplánuji, takže ano, stále je to pro mne úžasné.

Třeba návštěva velvyslanectví? Třeba, v našem případě ano, ale vlastně jsme se byli podívat i na jiná místa, ale tohle je jedna nová zkušenost.

Vždycky mám pocit, že se to povedlo, takže byť jsem navštívila místa, která znám velmi dobře, tak i přesto jsem měla možnost tam vidět i jiná zákoutí a jiná místa.

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou 9

Kde jste žila raději, v Česku nebo Velké Británii?

Doma je doma, jak se říká. Já jsem tam žila moc ráda, ale nebyla to pro mě v té době úplně jednoduchá zkušenost, protože jsem si spoustu věcí zkoušela poprvé. Takže to bylo těžké, častokrát to byla obrovská výzva, ale je mi tam dobře. Jestli bych tam chtěla žít dlouhodobě? Asi ne, protože se tam obecně prosazuje mnohem obtížněji než doma, ale to je asi přirozené. Myslím, že se chováme k cizincům jinak jak my, tak i oni.

Co máte nejraději v Londýně nebo obecně v VB?

Mám ráda tu obrovskou toleranci, tu multikulturu, to, že se tam nikdo na nikoho neotáčí, neohlíží, nesoudí a baví mě, že ti lidé si tam žijí podle svého, velmi svobodně z mé zkušenosti. **A nějaké místo?** Mám moc ráda centrum Londýna, to „city“ mě baví, moderní architektura a ta velmi přirozená kombinace historické a moderní architektury. Miluji procházky Hyde parkem, obecně mám moc ráda Hyde park, který jsme ale neměli možnost si úplně projít, ale to nevadí, třeba někdy příště. O to víc nás to může motivovat na příště.“

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou

Jaká se vám stala nejzábavnější či jinak zajímavá historka z těchto zájezdů nebo při soukromých návštěvách?

Tak určitě jsem zažila nějaké takové vtipné ztracení a zatoulání se, ale jinak je orientace v Londýně hodně intuitivní, člověk se tam zase velmi rychle najde. Když se člověk ztratí v Londýně, jsou lidé velmi nápomocní. Nejvtipnější určitě, promiň, byl náš společný výlet na velvyslanectví kvůli ztracenému pasu. Totiž vtipné to bylo v tom, že to bylo vlastě obrovsky stresující a zároveň obrovsky úlevné, když se to podařilo vyřešit, když jsme to zjistili nebo když jsme se zamysleli nad tím, za jakých okolností jsme to zjistili. Okolnosti nám nahrávaly v tom, že jsme to velmi rychle vyřešili. Takže nejvtipnější, nevím ze začátku určitě ne, pak už ano. Nejvtipnější moment byl, když jsi ho později našel. Jinak se tam odehrála spousta velmi vtipných momentů a bylo mi s vámi hezky. Cítla jsem obrovskou zodpovědnost, nemůžu říct, že ne, ale všem jsem byla vděčná, jak to ve výsledku všechno hrozně hezky fungovalo. Vtipných momentů bylo dost, ale že bych se tam válela smíchy, to úplně nemůžu říct. Ale byla to určitě zajímavá zkušenost po všech stránkách.

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou

Zúčastnila jste se někdy i vy školního zájezdu, pokud ano, kdy a kam?

Jasně že ano. Zájezdy byly tři, v rámci gymnázia, a velmi ráda na ně vzpomínám, protože byly fantastické. Byla to Paříž, Německo a Anglie

právě s pobytem v rodinách. **Můžete porovnat?** Asi víc mě oslovila kouzelnější Paříž, ale to proto, že jsme tam zažili strašně hezké stmelující chvílky se spolužáky. Vybavuji si velmi hezké romantické až dojemné momenty, protože jsme v Paříži chtěli od našeho pana řidiče, aby nám zastavil u osvětlené Eiffelovy věže cestou zpět domů, on nechtěl, protože jsme měli skluz, ale pak nás překvapil, zastavil a řekl, ať utíkáme, my jsme tam všichni vyběhli, úplně šťastní, že se nám rozblikala Eiffelovka. Takže takové lidské momenty si pamatuji vlastně úplně nejvíce, více, než co se týče míst a země. Pak jsme měli výměnný pobyt v Německu, 14 dní my tam a 14 dní potom němečtí studenti u nás v domácnostech v ČR. **Takže se vám nejvíce líbilo**

v Paříži. Nejvíce takových hezkých vhledů a momentů si spojuji s Paříží, ale z Anglie mám zase takovou fotografii, úplně ji vidím před sebou, protože my jsme bydleli u paní, která byla opravdová pohádková babička s tím krbem a křeslem, jak nám vypráví příběhy.

Doted' to vidím, jak tam sedí v tom křesle u krbu.

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou

Jak byste ohodnotila zájezd?

Myslím, že to bylo skvělé. Řekla bych, že spoustě z vás se vlastně otevřely oči ve smyslu, že vlastně máme možnosti, můžeme se podívat někam jinam, můžeme se tam dostat a do budoucna tam můžete třeba, kdo ví, někdo i studovat nebo vyrazit na zkušenou.

Hrozně se mi líbilo vidět ve spoustě vašich očích tu radost, štěstí. Také jsem byla ráda, že jsem cítila, že se na vás mohu spolehnout, to bylo strašně důležité proto, abychom se všichni cítili dobře, a to jak učitelé, průvodkyně, tak i vy, protože když jsme my v klidu, tak myslím, že jste mohli být i vy. Vlastně mě hrozně bavilo i to cestování v autobuse, protože jsem měla takový stmelující pocit, a dokonce jsem přistihla samu sebe, že když jsem se vrátila, říkala jsem si, jak k vám mám teďka přistupovat, měla jsem pocit, že jsme se strašně sblížili. Odnáším si to, že každá špatná zkušenost nám zase může pomoci posunout se někam dál, naučit nové věci, a že je skvělé, když se člověk může na ostatní spolehnout. Takový pocit jsem z toho měla a bylo to pro mě hodně důležité.

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou

Těšila jste se zpět domů?

Tím, že jsem ten Londýn znala a tím, že jsem cítila zodpovědnost za vás a chtěla jsem, abychom se všichni dopravili zpátky v pořádku a spokojení, tak to někdy bylo opravdu obrovsky náročné. Protože jsem cítila unaveně, tak ano, těšila jsem se. Myslím, že délka zájezdu byla tak akorát. Cestu zpět jsme všichni kvůli únavě prospali, což bylo skvělé, protože nám cesta rychleji ubíhala. Šílená byla cesta zpět trajektem, problémy nemívám, ale teď jsem si opravdu přála, aby to už skončilo. Těšila jsem se, protože už jsem únavu trošičku cítila a vlastně bylo i příjemné, že ze mě spadla ta velká zodpovědnost. Byla jsem ráda, že mám na starost už jen to jedno vlastní dítě doma.

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou

Myslíte, že jsou děti schopné se domluvit více než dříve?

Pořád cítí zbytečnou stydlivost, určitě si myslím, že častokrát se staly situace, které způsobil pouze stud, to, že jsme si nedokázali říct o úplně běžné věci, chci tohle, nechci támhleto, potřebuji pomoci... Zároveň ale cítím, že se to postupem času odbourává, že by bylo třeba tam zůstat ještě pár dní. Mám pocit, že my Češi obecně máme takový stud říct si o věci, nejenom v cizím jazyce, často i v našem rodném. Takže si myslím, že se to projevilo i tam. A to je škoda, protože vznikají potom ne úplně příjemná nedorozumění, kterým lze úplně lehko předejít tím, že si věci řekneme. Tak to ale teď nevím, jestli je to otázka jazyková nebo osobnostní.

Rozhovor s pí. učitelkou Janou Kochovou

Kdo je váš nejoblíbenější člen královské rodiny?

Mám ráda Williama a co jsem se ptala naší paní domácí, tak to obecně takhle panuje v mysli Angličanů. Vlastně by si všichni tajně přáli, aby králem byl William, nikoli Charles. Mám pocit, že působí velmi stabilně, že tu důvěru může budít i v ostatních, nežijících v Anglii.

Chtěla byste něco dodat na závěr?

Moc bych si přála, aby tenhle náš výlet pro vás znamenal nějaké pošťouchnutí, možná k získání trochu větší odvahy a chuti cestovat třeba i jinam a dál. Zároveň si myslím, že to byla velmi cenná zkušenost v tom smyslu, že jsme zjistili, že na nás ne úplně všichni čekají a že občas se musí trochu bojovat za to být viděn a prosadit se. Chtěla bych dodat to, že jsem ráda, že se to povedlo, že to proběhlo a že si přeji abyste takových příležitostí měli víc a víc a když vám ty příležitosti někdo takhle nenaservíruje, abyste si je vyhledávali sami, protože to je za mě ta nejlepší škola.

Úterý 21.3.

Rozhovor s pí. Učitelkou Markétou Bohdalovou

17

Jak jste si užila zájezd?

Zájezd jsem si užila hodně, přestože jsem po návratu byla hodně unavená.

Co se vám líbilo nejvíc?

Nejvíce se mi líbil výlet na White cliffs a Stonehenge, protože se mi obecně víc líbí příroda, takže jsem si to užila moc.

Jak se vám cestovalo autobusem?

Cestovalo se mi poměrně dobře, ale přisuzuji to také tomu, že jsem měla dvousedáčku pro sebe, takže jsem měla více prostoru a byla jsem na tom trošičku lépe, ale dlouho jsem tedy takovou cestu nepodnikla, bylo to náročné.

Dokázala byste si představit žít ve VB?

Někde mimo město možná ano, ale já jsem ráda v Čechách, město je na mě moc rušné. Asi bych si nedovedla představit žít ani kdekoli jinde než v České republice.

Jaké jsou podle vás největší rozdíly v životních stylech Čechů a Britů?

Z Britů, které jsem měla šanci poznat, soudím, že mají trošku jiné priority. Třeba nevkládají úplně tolik peněz do majetku a zvelebování svých domovů oproti některým rodinám u nás, ale třeba toho utratí poměrně hodně za cestování. A jsou zdvořilejší, takoví gentlemani.

Rozhovor s pí. Učitelkou Markétou Bohdalovou

18

Těšila jste se domů?

Vlastně docela jsem se domů těšila. Návraty domů jsou vždy příjemné, i když se mi v cizině líbí, tak se ráda vracím.

Jak vám chutnala místní kuchyně?

Britská kuchyně není úplně ideální, samozřejmě není světově nějak významná, ale myslím si, že tousty nebudu jíst teď poměrně dlouho. Ale zase jsme měli třeba fazole, to bylo fajn. Já sním víceméně cokoli a požitelné to bylo, ale že by z toho člověk měl nějaký gurmánský zážitek, to ne.

Co vám chutnalo nejvíce?

Nejvíce mi asi chutnaly klobásky s fazolemi v rajčatové omáče.

Kdo je váš nejoblíbenější člen královské rodiny?

No, tak asi Kate.

Jak byste celkové zájezd ohodnotila?

Myslím, že jsme toho viděli za krátký čas hodně. Měli jsme krásné počasí, takže to bylo příjemné a děti byly fajn. Žádný velký problém nebyl, ale potom už to bylo trochu vyčerpávající, ale takové příjemné vyčerpání.

Jaké jste měla ubytování?

Měli jsme milou paní, krásně se o nás starala, byla velká perfekcionistka, co se času týče. Hezky s námi mluvila, skvěle nám vařila. Měla jsem malinkatý pokojíček se zajímavou postelí, ale byl to zážitek. V rodině byl i pejsek, takže to bylo takové zpestření a když se nevědělo, o čem mluvit, tak se alespoň řeč zavedla na něj.

Středa 22.3.

-
- A crossword puzzle grid is shown. The grid consists of white squares for letters and black squares for empty space. The grid is 15 squares wide and 10 squares high. The letters 'atel' are visible in the first row, and 'e...' is visible in the second row. A large, stylized, pink and grey watermark is overlaid on the grid, reading 'Kaka'.

Vlajce Spojeného království se říká

Zajímavosti o Velké Británii

- Pokud obyvatelé Británie ztratí práci tak jim musí vláda zaplatit minimálně 80 procent nájmu.
- Obrácené nalepení známky, na které je portrét krále, je považováno za trestní čin.
- Čepice z medvědí kůže, kterou nosí britská královská garda, váží 2 kg.
- Je zakázáno jíst 25. prosince vánoční cukroví.
- Ve Skotsku je zákon, který říká, že když někdo u někoho doma zazvoní a požádá ho o dovolení dojít si k němu na toaletu, musí ho pustit.
- Je legální zabít Skota, pokud stojí na hradbách města York a má u sebe luk a šíp.
- Je nelegální zemřít v budově Parlamentu, protože kdyby tam někdo zemřel, musel by mít státní pohřeb.
- Aby se člověk mohl stát v Londýně taxikářem, musí znát přes 25 000 ulic, 320 různých tras, 20 000 orientačních bodů a také všechny diskotéky, bary, restaurace nebo divadla.

Zajímavosti o Velké Británii

- V Buckinghamském paláci se nachází 660 místností.
- Alžbětinská věž, ve které se nachází zvon Big ben, je vysoká 96,3 m.
- V Alžbětinské věži se nachází věžeňská místnost, do které je vstup pouze z dolní komory britského Parlamentu. Naposledy byla místnost použita v roce 1880 a v současnosti místnost obývá petiční výbor, který dohlíží na petice předkládané parlamentu.
 - Londýnské oko je vysoké 185 m.
 - Londýnské oko má 32 kabinek. Každá kabinka reprezentuje jednu čtvrt' Londýna. Kabinka se pohybuje rychlostí 26 cm za sekundu.
- Po králi Karlu III. je pojmenovaná žába. V roce 2008 objevil Louis Coloma vzácný druh rosničky, který v roce 2012 pojmenoval Hyloscirtus princecharlesi.

Tradiční britská kuchyně

- Anglická snídaně - slanina, fazole, klobásy, vejce, rajčata, houby, toasty, v některých částech pudink - podobné českému jelitů, jitrnici - s krví black, bez krve white
- Fish and chips - smažená ryba v těstíčku s hranolky
- Tradiční koláče - slané s masem, bramborovou kaší, fazolemi - sladké s rebarborou, banány, karamel
- Vánoční jídlo - pečený krocan, nádivka, brambory, zelenina, vánoční pudink a koláč
- Jacket potatoes - pečené brambory plněné masem, fazolemi a dalšími ingrediencemi
- Nápoje - velice oblíbený čaj s mlékem, jablečný a hruškový cider, pivo

Čtvrtek 23.3.

24

A jak se líbilo žákům?

Bylo to
dobré.

Nejlepší
bylo Muzeum
voskových
figurín a
Stonehenge.

Bylo to moc
krásné a
vrátila bych se
tam znovu.

Stonehenge
bylo krásné
místo a byla
tam sranda.

Nejlepší
byl
Stonehenge.

Bylo to skvěle
zařízené,
učitelé byli moc
fajn, moc jsem
si to užila.

Elizabeth Tower a
Buckinghamský palác
bylo to, po čem jsem
toužil jako malý.
Doporučuji navštívit,
rád bych to navštívil
znovu.

Naše
hostitelská
máma byla
suprová a
mega hodná.

Výborné,
rodina byla
skvělá a
celkově to za
to stálo.

Nejlepší na
zájezdu bylo, že
jsme navštívili
krásná místa.

9/10

Pátek 24.3.

26

A colorful drawing of a London street scene. In the foreground on the left is a red telephone booth with the word 'TELEPHONE' written on top. In the background, the Big Ben clock tower and the Houses of Parliament are visible. A Union Jack flag flies on a tall pole. The scene is set in a snowy environment with street lamps and a building with blue windows in the foreground.

„If you can dream it, you can do it.“

Autoři - Jakub a Veronika Studených

Autorka loga, úprava výtvarných prací - Veronika Studená

Autoři obrázků na pozadích - Žákyně 8.C, 9.B, Nikola Kutláková, Anita Veselá, Veronika Studená

Moc děkujeme za spolupráci Mgr. Janě Kochové a Mgr. Markétě Bohdalové

Zvláštní poděkování patří Mgr. Lucii Schinkové